

for denne udvikling, som har det danske folks varme sympati og fulde støtte som et af de måske største fremskridt i det 20. århundrede. Vi er nu nået så vidt, at kolonispørgsmålet inden længe vil være et tilbagelagt stadium, men den racepolitik, visse stater fører, er af bitter aktualitet. Her tænker jeg bl. a. på den sydafrikanske republiks raceadskillelsespolitik, der viser en foragt for mennesket, som vi aldrig kan akceptere. Det er vor pligt af forsvare de fundamentale menneskerettigheder, hvor de end krænkes eller trues i verden.

National uafhængighed og politisk frihed er imidlertid ikke tilstrækkelig til at sikre de nye selvstændige nationers indbyggere en menneskeværdig tilværelse. To trediedele af jordens befolkning lider under fattigdom og elendighed, og forskellen i levestandard mellem de mere og mindre udviklede lande er voksende. Denne voksende kløft vil gøre fredens vilkår usikre.

Det er mit indtryk, at der er almindelig forståelse for, at opgaven er at hjælpe udviklingslandene til selv at udnytte deres materielle og menneskelige ressourcer for at kunne gennemføre kampen mod sult, sygdom og uvidenhed. Kernen i det begreb, der har fået betegnelsen teknisk bistand, er uddannelse. Men for at denne uddannelse hurtigt kan bære frugt, må der også udfoldes bestræbelser for at fremskynde de første faser af opbygningen af det materielle produktionsapparat i udviklingslandene.

Danmark betragter udviklingshjælpen som en international opgave af verdenshistorisk betydning. Den danske regering støtter derfor uforbeholdent FN's udviklingstiar. Langt den væsentligste del af Danmarks bidrag ydes gennem FN. Vort bidrag til FN's hjælpeprogrammer — i forvejen blandt de største regnet efter indbyggerantal — er fornylig blevet væsentligt forøget. Også bevillingerne til bilateral bistand, som i særlige konkrete situationer kan være at foretrække, vil blive forøget. Vor kommende bilaterale aktivitet vil blive koordineret med FN's bistandsprogrammer.

Efter vor opfattelse har den bilaterale hjælp den særlige betydning, at denne form for bistand er særlig egnet til at fremme interessen for bistandsarbejdet i det ydende lands befolkning. Udviklingshjælpen er en *menneskelig* opgave, hvor regeringernes ind-

sats må hvile på befolkningernes helhjertede forståelse og levende medvirken.

Udviklingslandenes egentlige økonomiske langtidsproblem er opbygningen af en mere alsidig erhvervsstruktur. Kun derved kan de blive jævnbrydige partnere i den internationale udveksling af varer og ydelser. Men samtidig erkender vi, at udviklingslandenes akutte handelsproblemer må løses. Vi tror, at regionalt handelssamarbejde, baseret på liberale og udadvendte principper, vil forøge udviklingslandenes afsætning. Også internationale organisationer som f. eks. den internationale valutafond, FAO og GATT bør bidrage til løsningen af disse problemer. Det er den danske regerings håb, at den internationale konference om handel og udvikling, om hvis afholdelse der blev truffet beslutning på den seneste ECOSOC-samling, må betyde et væsentligt skridt frem. Det er derfor vigtigt, at konferencen bliver forberedt med størst mulig omhu.

FNs rolle.

På alle de områder, jeg har nævnt — nedrustning og rustningskontrol, løsning af konflikter, dekoloniseringen, hjælpen til udviklingslandene — er der konkrete muligheder for en konstruktiv FN-aktion.

Forudsætningen for, at FN kan løse disse opgaver, er imidlertid, at alle medlemslande giver FN deres fulde støtte. I den finansielle krise, som FN i øjeblikket befinder sig i, betyder dette først og fremmest, at medlemslandene må stille de nødvendige midler til disposition til dækning af organisationens udgifter. Og kun når vor organisations internationale sekretariat er i stand til at fungere effektivt, vil FN kunne handle, når og hvor det er nødvendigt for at opfylde pagtens principper. Når Danmark tager afstand fra det såkaldte troika-system, er det netop, fordi vi ønsker at bevare FN som en effektiv fredsbevarende faktor.

Efter dansk opfattelse vil det yderligere forøge FN's betydning og fremme et verdensomfattende samarbejde, hvis universalitetsprincippet for medlemskab gennemføres fuldtud. Ud fra denne opfattelse støtter vi fortsat den kinesiske folkerepubliks optagelse i FN.

For det danske folk og den danske rege-